

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán külföldre:
 Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 3 frt 50 kr.
 Fél évre 5 — „ — „ — „ — „ — „ — „ — „
 Előfizetési díj minden közzétételre: FŐ-PIAC.
 V. ORSZÁG-ÉRTÉKESÍTÉS FŐ-PIAC.
 A HATÁR-ÉRTÉKESÍTÉS FŐ-PIAC.
 Előfizetési helyben:
 TISZKÖZLŐ K. LAJOS & CO. ORÁTHY KÁROLY
 könyvkereskedésben a szerkesztőségben.
 Megjelen a postahivatalok utján.

Hirdetési díj:

Ötvenkoros postakörlet 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint ezután több lehel
 hirdetésnek, elkezeset a legelőször
 érte.
 Helyesdíj: minden hirdetésért külön 50 kr.
 „Nyitólátás” az megjelenés közzétételéig
 postakörlet 15 kr.
 Más vagy hosszabb ideig tartó hirdetések
 nem tartoznak költségre. — Ugyanazon hár-
 tókban nem adhatók vissza.

log zászlóalj, 12
 3 alpesi valászás
 redet és 30 tábori
 6 mérnök, 2 utász
 csapatot foglal ma-
 Karatheodory basa és
 Karatheodory nem
 zásokat még tovább is
 Konstantinápolyba való
 órában várja.

Arverési intézetben

Arverési tárgyak lesz-
 arany- és ezüstneműk,
 k. látesóvek, revolverek,
 blák, bundák, kendők,
 r. asztal- és ágyneműk,
 100 puská. 1 bársöny-
 bb párna, paplan, mo-
 tárgyak papjéze az ár-
 nap és hétfőn barki ál-
 azok, kik tárgyaikat el-
 zándékoznak, hogy azt
 gyék: mert akkor ezen
 zó csütörtökön megje-
 gemintethetnek.

Állás jelentés.

A legnagyobb tisztelettel
 kel, hogy a tantervítés
 a fővárosból utoljog le-
 port mar e hó 6-án meg-
 e tényt a n. e. közön-
 a juttatom. Felkérem a t.
 bekeirek. nálam (lakásom
 z melőbbi feljegyzeim
 adok két igen tekin-
 tetesben u. m. a ref.
 Jánosné asszony inté-
 bb magán házáknál is, a
 b. tanosokban, s az ele-
 galapozások oktatást fo-
 gyverszámát az is, hogy
 főtendek részére egy
 nyitandók, a hola leg-
 is nagy kedveltségnek
 fogok oktatást adni, így
 általam szerzett „styria a
 is. A bekövetkező szü-
 vetleg e miatt elmarad
 a helyre fogás pótól-
 közönség nagybecsű ke-
 titam

MÜLLER LAJOS.

Illés Nándor,
 edemester.

Illés Nándor,
 edemester.

Illés Nándor,
 edemester.

A forradalmi párt.

1867-től máig egyszer sem adott
 igazat a nemzet a közjogi ellenzéknek.
 Mindig nagytöbbséggel választott meg
 a kormányt. Mi lehet ennek oka?
 Vannak, kik azt állítják, hogy a kor-
 mány oly sok eszközzel rendelkezik a
 választási actus szerencsés véghezvite-
 lére, miképp vele más párt a concurren-
 tiát ki nem állhatja. Van a kezében ren-
 delkezési alap, melyet fordithat tetszése
 szerint, ide-oda; van óriási hivatalnok
 apparátus; azután gazdag, áldozatkész
 férfiak tartoznak tagjai közzé, oszthat
 kegyet az „igen”-nel és vonhat meg a
 „nem”-mel szavazótól. Mind igaz: s ha
 eléggé hitványnak mondhatnánk az or-
 szág választóit, belenyugodhatnánk abba,
 miszerint nálunk már eladó mindenki, a
 ki többet ad, arra szavazunk.

Ugy van. Sok helyt győzött a bos-
 nyákpárt pénzrel, igérettel, hivattal,
 ilyen-olyan pressióval, erkölcsi és egyéb
 fegyverekkel. De nem mindenütt. Voltak
 kerületek a multban is, és most is, me-
 melyekben félelemtelő szavaztak a bosnyák-
 párt jelöltjére, nem pénzért, hanem fé-
 lelemből. Ugyan kitől félték? Félték at-
 tól a párttól, melyről azt hazudták uton
 utóten, hogy forradalmi, a függetlenségi
 párttól.

A bosnyák kortések mindenütt azt
 híresztelték, hogy a függetlenségi párt
 forradalmi akar. Olyan forradalmat, a
 mely vérfelhabasítja az országot. S ezt
 sok félkegyelmű ember el is hitte, s el-
 ment szavazni azokra a békeszerető ur-
 emberekre, a kiknek az volt a politiká-
 juk, hogy hunyáskodjunk meg, jo-
 gainkat ne merjük követelni, nehogy
 megharagudjanak ránk valahol és con-
 fiskálják közösgyes alkotmányosságunk-
 kat.

A véresszájú közjogi ellenzékűt el-
 fordult az ország választóinak többsége.
 Ugyan kinek is volna kedve szavazni a
 forradalmi párt jelöltjére? Ki volna oly
 bátor, hogy szándékosan rohanjon vesze-
 delmébe, a forradalom verontó karjai
 közé?

És szavaztak háromévenként rendü-
 letlenül a kormánypárra, többséget ad-
 tak neki most. Féltették bérüket a mi
 kedves polgártársaink, s felhatalmazták
 a kormányt újabb arra, hogy tegyen min-
 dent böles belátása szerint, csak vért ne
 engedjen ontani, azoknak a kozák füg-
 getlenségieknek.

S a t. szavazó polgárok megkapták
 a mit nem kívántak, megtalálták, a mit
 nem kerestek. Most már nem félhetnek
 többé a vérontástól, mert hát Bosznia
 bérczei látják patakzani a magyar vért
 grancisár érdek miatt, azok fogják föl a
 halállal tusakodó magyar harcosok nyő-
 géseit.

Polgárok! minden cepp vér, mely
 Bosznia bérczei közt kiömlik, szavazato-
 tok ellen bizonyít: ti a forradalmi párt-
 ra szavaztatok.

Mert hát az a forradalmi párt min-
 dig és mindenütt, mely a nemzetet igazi
 alkotmányosságából kiforgatja, s oly ál-

A „DEBRECZENI” TÁRCZÁJA.

A SZERENCSE FIA.

Regény az életből.
 Irta: Zombori Gedő.

(50. folytatás.)

Szegény székely fia! mire gondolsz te?
 hogyan bíheded, hogy valaha tiéd legyen egy
 gazdag főúr leánya? Sívét megnyerheted.
 Szép alakod, a főurak sarjadjákát messze fe-
 lülmő tudományos képzettség és valódi
 műveltség, tiszta és erős férfi jellemed: utat
 nyithattak a szerelmednek, kitarított szerelmed
 győzött a női szíven, az újdonság ingere, a vi-
 szonyának rendkívülisége mondhatni költői-
 sége izgalomba hozta a főrangú hölgy szívét,
 de a kór, a melyben élsz és remélsz, csak
 azért szereti, csak azért félti meg a képzett-
 séget, hogy felhasználja, vagy dicsőfényben
 sikkasztja. Ott csak a rangot, az ősi nevet,
 ha bár a fej és szív tyús, tartják valódi ér-
 téknek, a szellem nem nyomja le a mérleget.
 Azt mondják a szerelmek vak. Nem igaz!
 Igen is mérészen lát a képelet várás üve-
 gén. Nem számít csak tervez, s életet nyer
 előtte minden önjárat, nem ismer semmi lehe-
 tetlent, világos előtte minden, nincs előtte egy
 sötét pont. Oh szép idő ez az első szerelem

lamjogi viszonyok közé kényszeríti, me-
 lyekek ellentétben állanak az ország ösz-
 szes hagyományával, a nemzet aspiráti-
 óival. S ezt tette a kormánypárt 1867-
 től máig.

Sőt ma már hála Tisza Kálmán böl-
 cseségének, többet is tett. Többé a
 67-es alkotmányt sem respektálta, hanem
 ortámadást intéz ellene, mintha már itt
 lenne annak az ideje, hogy az állalkot-
 mányosság helyébe léptesse az absolu-
 tizmust.

Az országgyűlés tudta nélkül viszi
 a magyar ezredeket Boszniába, Herce-
 govinába, s teszi ezt azon miniszterel-
 nök, a ki Debreczenben a közjogi elvek
 védelmére megesküdt. A ki azt mon-
 ta: „én vagyok a kard, mely törhet, de
 nem hajlik”.

Még többet is tett: megtámadja a
 vagyon és személybiztonságot hirtetett
 előfogatos rendeletével. Megparancsolja
 a békes polgároknak, hogy menjenek a
 harcmezőre fuvarozni, hagyják itt szegény-
 ségüket, tegyék ki magokat egy ember-
 ten hadjárat minden következményei-
 nek: mert így akarja ezt a grancisár
 politika.

Ugyan hát nem forradalmi párt az,
 mely ilyeneket tesz? Hát a kormány-
 párti szavazók nem a forradalmi párt-
 ra szavaztak-e?

A függetlenségi párt mindent meg
 akarta akadályozni: de kisebbségben
 maradt. Most lássák a szavazó polgárok
 mi fog következni. Minket vád nem il-
 let, nem illetheti Debreczen sem, mely
 elbukatta a bosnyákpárti forradalmók
 három vezetéses mamelukját.

Vigyázzatok Debreczen polgárai, az
 ördög nem alszik, meg ne ejtsen az ár-
 nyány. Legyen Debreczen mindhárom
 kerülete a békeszerető függetlenségi párt
 talaja, az igazi magyar alkotmányosság
 bevehetetlen erős vára.

Kun Pál.

Politikai hírek.

— A kereskedelmi tárczát a legköze-
 lebbi napokban gr. Szapáry Gyula veszi át.
 — Mithad basa elutasítása — mint Lon-
 donból írják — néhány napra elhalasztott.
 Atól tartanak, hogy a porta oly feltételeket
 akar szabni, melyeket Mithad el nem fogad-
 hat. A szultán attól fél, hogy Mithad hazaté-
 rése alkalmából Konstantinápolyban nagy de-
 monstrációk lesznek s most azon tőri a fejét,
 mivel akadályozza meg a tüntetéseket. Mind-
 azáltal Mithad visszahívása nem marad el.

Az olasz mozgalom.

Római és milanoi jelentések szerint az
 olasz lakosságban valamint politikai körökben
 fokozódó izgatottság észlelhető — ellenük.
 Az izgatottság fő-okát képező dolgok oly ter-
 meszetűek, melyek kikerülhetlenül komoly ter-
 meszetű diplomáciai tárgyalásokra vezetnek
 monarchiánk és Olaszország közt. — A politi-
 kai élet valamennyi gócpontján Olaszország-
 ga egybehangzó adatok vannak elterjedve a
 serajjevi főkonzult, di Perrod lovagot ért bal-
 sors felől. Olasz részről eredő közlések szerint
 di Perrod lovag, kinek különben hirtelen ha-
 lálát osztrák részről is konstatalták, aug. 11-én
 Vranduk és Golubnje környékén oly körü-
 lmények közt s oly módon fosztatott meg éle-

tétől, hogy Humbert király inditva érzi ma-
 gát elégtételt és kártalanítási iránti követelése-
 ket emelni Ausztria-Magyarország ellen. És
 pedig követelések volna az emelendő ígé-
 nyek: 500 ezer lira kifizetési di Perrod lovag
 hozzátartozói részére. Azon tábornok eltávolítá-
 sára, kinek közvelen parancsnoklata alatt állott
 a hely, hol di Perrodot szomorú sorsa érte.
 Megbüntetése azon törzisztnek, ki jelen volt
 ama helységben. Végül, ily esetekben szokásos
 elégtétel-adás az olasz zászlónak a serajjevi
 konzulátusi épületen. — Így beszéltek ezt olasz
 politikai körökben s nincs kétség hogy ez úgy
 közelebb már diplomáciai tárgyalásokra szol-
 gáltatott anyagot; s az államférfiak és pedig
 első sorban az olaszok bölcsesége- és mérsék-
 letől fog függni, mint kiknek, köteleességük a
 di Perrod lovag halálát előidéztet okokat igaz-
 ságságosan és tárgyilagosan vizsgálni, vajjon ez
 esemény nem fog e komolyabb kimenetellel
 birni, mint azt ma csak gondolni is lehetne.

BUDAPESTI HIREK. Az operaház tetejéről.

Szapáry altábornagy jelenté Dobjójból
 szept. 4-ről.
 Ma reggel Pisztory vezérőrnagy 4 zászló-
 aljával és két ágyuval Tesanj ellen küldetett
 a helység lefegyverzésére s a lefegyverkezést
 ki is vitte. Egyidejűleg a 29-ik ezred öt szá-
 záda sikerült előnyomulást tett Dobjójból a
 Boszna jobb partján álló ellenség homlok-
 valának kikémlésére. Miután a fölkelők a
 Boszna jobb partján a maglaji ut közelében
 jelentékeny számmal gyülekeztek, további of-
 fenzív felépésre utasítottat a 54-ik ezred Li-
 pacz irányában 11 órakor délelőtt csata fej-
 lődött ki igen macak ellenállás mellett, miert
 is a 8-ik ezred s egy hegyi úteg Waldstätten
 vezérőrnagy parancsnoklata alatt segítségül
 küldetett. Hét órai véres harc után a felke-
 lők minden ponton visszavertek s a homály
 beálltáig üldöztek is. A siker Waldstätten
 vezérőrnagy kitűnő vezetésének s a csapatok
 hősiességének köszönhető. A vesztesség se-
 besültekben. A felkelők nagy számmal voltak
 s ágyukat is használtak.

A boszniai harcztéréről.

Szapáry altábornagy jelenté Dobjójból
 szept. 4-ről.
 Ma reggel Pisztory vezérőrnagy 4 zászló-
 aljával és két ágyuval Tesanj ellen küldetett
 a helység lefegyverzésére s a lefegyverkezést
 ki is vitte. Egyidejűleg a 29-ik ezred öt szá-
 záda sikerült előnyomulást tett Dobjójból a
 Boszna jobb partján álló ellenség homlok-
 valának kikémlésére. Miután a fölkelők a
 Boszna jobb partján a maglaji ut közelében
 jelentékeny számmal gyülekeztek, további of-
 fenzív felépésre utasítottat a 54-ik ezred Li-
 pacz irányában 11 órakor délelőtt csata fej-
 lődött ki igen macak ellenállás mellett, miert
 is a 8-ik ezred s egy hegyi úteg Waldstätten
 vezérőrnagy parancsnoklata alatt segítségül
 küldetett. Hét órai véres harc után a felke-
 lők minden ponton visszavertek s a homály
 beálltáig üldöztek is. A siker Waldstätten
 vezérőrnagy kitűnő vezetésének s a csapatok
 hősiességének köszönhető. A vesztesség se-
 besültekben. A felkelők nagy számmal voltak
 s ágyukat is használtak.

Philippovics báró tábornagy-főpa-
 rancsnok jelenté Serajevóból, hogy ő, a mint
 Mokróból 1-ről 2-ára forduló éjen jött mene-
 kültől hírt vette, miképp Mokrónál nagy
 számmal gyűltek össze felkelők, a VI hadosz-
 tály első és második hegyi dandárát Teget-
 hoff parancsnoklata alatt oda küldte. E had-
 oszlop 2-án Lustavaesig nyomult előre s éj-
 szak felé Kadinoso délfelé Bombasi irányá-
 ban egy-egy erős szárnyszlopot küldött előre.
 — Harmadikán reggel Tegethoff altábornagy
 személyesen nyomult az éjszakai szárnysereggel
 Han Romanja ellen, miután előzőleg Kadino-
 senál a Krsul-patakon átkeltek, a közép-
 hadoszlop báró Pittel ezredes alatt a felkelők
 arczenalában tartotta lekvte. A mintegy
 1000 főnyi ellen megfutamodott, a mint a két
 hadoszlop ütközést kezdett s kis csapatokban
 mindenfelé szétzóródtak. A jobb szárnyszlop
 Schlutenberg akredes parancsnoklata alatt
 igen nagy területi nehézséggel küzdött meg s
 azért ez útjában már egyáltalán nem is ve-
 hetett részt. A felkelők mintegy 30 halottat s
 igen sok sebesültet vezettek. — A mi veszt-
 eségünk: 10 halott s 40 sebesült.

A Bihács előtti helyzetről írják a „Cr.
 P.”-nak hogy e török város megrohanása a
 legközelebbi napokban várható. Az osztrák-
 magyar parancsnok és a Bihácsban levő pasa
 között ismételt összejövetelek voltak, melye-
 ken a város átadása fölött alkudoztak. Végre
 a pasa kijelenté, hogy ő — bár kilátás nél-
 kül — a várat még sem adhatja át, hanem az
 utolsó emberig fogja magát védeni. Tudvale-
 vőleg a bihácsai és környékbeli törökök a leg-
 fanatikusabb mozalmak közé tartoznak. Lai-
 bachtól nagy löszerkészletek mentek Szeval-
 vüle. Szevaljenál ugyan uralkodó magaslatok
 vannak, a távolabbi Bihácsig azonban 5000 lé-
 plynél nagyobb, a miert Szevaljében felállított
 ágyúknál alig eredményezhetnek teljes hatást
 Bihácsra. Azt hiszik ezért, hogy Bihácsot csak
 rendszeres ostrom utján fogják bevenni.

VIDEK.

— A „Debreczen” levelezése. —

Deés, sept. 4.
 Deés városára Debreczennek városi érde-
 keivel kapcsolatban nem lévén, ezen lap ol-
 vasói köréből talán kevés érdeklődés irányzód-
 nek leveleim felé, ha meg nem említeném azt,
 miszerint jelenlegi városom Erdély legmagya-
 rosabb városa. — Ez magában vére is elég ok
 arra nézve, hogy az alföld legmagyarabb vá-
 rosának érdeklődése ez irányban felébredtesse.
 Mert míg az alig két mérföldnyi távol-
 ságra fekvő Szamosújvár lakóinak nagytöbbsé-
 gének örményekből áll, s míg a közeli helysége-
 gek lakói legnagyobb részben oláhok, — ad-
 dig Deés, tetőlől talpig magyar.

És pedig oly értelmes és felvilágosodott
 magyar emberek, minőket az ország szívében
 találhatni.

Ez különben természet-s, a mennyiben
 az értelmes terjesztésének számos tényezői
 működnek itt közre.

Erdély egyik legnagyobb megyéjének
 székhelye e város, melynek közepén az egy-
 szerű, de impozans megyeház van, ebbe elhe-
 lyezve levén a törvényszék. A megyeháza mel-
 lett van a városház és ehhez közel a járásbí-
 rószék székhelye.

Van továbbá: posta-, távírda-állomás,
 idevezető kútjónk országút, sőt vasút is-tervben.
 Maga a város tiszta és csinos, sok eme-
 letes házzal és gyönyörűen kies fekvéssel. A
 város egyik legszebb pontja, egy kiterjedt
 dombon elterülő újabban rendezett sétater,
 melyen a szakértői és figyelmes gondozás dísz-
 lít. E helyütt magasra emelkedik egy ósdi
 csonkatorony, mely 1600 körül renováltatott
 csak s ehhez, valamint a lába közelében nyuj-
 tott, csaknem félkör alakú kőház, számos
 monda fűződik, melyekre későbbi leveleimben
 visszatérnék.

A díszes virággyakkal koszorúzott domb
 alját, a Szamos folyó vize mossa, kisebb, na-
 gyobb domb növényrétű hegyektől örköktől kör-
 nyeveze. Az egyik hegy e város temetkezési
 helyül szolgál.

A temetőről az életre térve, valóban csu-
 dalatosan élénknek mondhatom ezt, mert úgy
 érzem magam, mintha valamely fővárosban
 volnék.

Az egész város egy családnak látszik
 lenni, hol vallásgyűlölet, irigységet, nem lát-
 szanak ösmerni.

Habár megjegyzés nélkül nem hagyha-
 tom, miszerint a zsidóság roppant orthodox
 szemléle miatt, ez itteni társadalmi élet álta-
 lános teréről visszahúzódik és nem fogadja el
 elég kevésséggel a feljé tartott barátságos job-
 b, s csak nagyon kevés kivétel van e tekint-
 etben, de a kik a közügyek körül tanustott
 működésük által nemcsak a maguk, hanem
 hűtőseik részére is kivívják a becsületet.

A nagy és széles intelligencia, egyik fő-
 szorakoztató helye a tágas és kényelmesen be-
 rendezett kaszinó, melybe rend és rangkülönb-
 ség nélkül gyűlnek a tagok, a legnagyobb de-
 mokratizmust fejtve ki, holott igen sok a

fogok veled a mindennapi kenyerért. Tudom,
 hogy ennek minden darabja izes lesz, mert
 igaz szerelm és boldogság fogja fűszerezni!
 — Köszönöm Bertám! Én felküzdöm ma-
 gamat hozzád, hogy oly boldoggá tegyelek, a
 milyen boldogságot nem adhatnak a fényes
 nívó és a gazdagság. Nem magamért, éretted
 fogok élni. Élet célozom te vagy és leszed —
 esküszöm!

Szólt az ifju, s megcsókolta a szép hölgy
 boldogságtól sugárzó homlokát.
 Nem volt e szerelmben a vér amaz el-
 lenállhatatlan, legyőzhetetlen láza, semmi gyö-
 nyörvagy és testiség. Szent oltár volt előtte
 a hölgy, mely előtt csak imázni tudott minden
 éreménye.

Nem sugta neki a kárhozat lelke az esti,
 a titkos találkozás esendes óráiban a viszony
 kizsákmányolását.
 A szívtelen önzés, a hidegen, gonoszul
 számítás nem tanácsolta;
 — E hölgy most itt van birtokodban,
 most egészen tiéd; de lehet, hogy egykor nem
 leend az. Kényszerít hát az előítélet, maga-
 gasan feletted álló rangot, hogy meghajoljon
 a változathatatlanság tányállás előtt, a rang kevély-
 sége megalázza magát a névért, mely vissza-
 adja, ha nem is épen, legalább ismét össze-
 fűzve a tisztaság és becsület szétépett koszo-
 ruját...

Ellenkezőleg gondolkodott:

Hadi Győző.
 T. szerkesztő ur! A „Debreczen” 170-
 ik számában, valami névtelen hírharang szem-
 lélyemet illetőleg felsem hangoz kolompolta
 be a vidéket, mit is helyre igazítani, s a kö-
 zönséget a történetekről felvilágosítani, illető-
 leg a tévutról az igazság ösvényére terelni,
 elengedhetlen kötelességemnek ismerem.

A tényállás valódsága ez.
 A mult szombaton éjszaka iszonyu has-
 csikarás rohanván meg az egész éjt nagy kí-
 nok közt virasztottam át, de fájdalommal reg-
 gel fele csillapult elannyira, hogy már harag-
 gosra teljesen megzsúrt. Bemenőm a temp-
 lomba, predikációmat szokott élénkséggel
 elégeztetem legkisebb bajomat sem érezve, de
 már midőn az uracsorázásnál szokásos három
 kérdések feltévesztés jutottam, valószínűleg
 az éjszaka szenvedett fájdalmak, és a sok erős
 beszéd következtében, léleket vételem meg-
 rövidült, s fejem kezdett szédelegni. Bevégeve
 a szószerben a szükséges teendőket, lejttem
 s az urasztalhoz léptem, hol a kenyeret és
 bort megszentelve, hozzá kezdtem a sz. va-
 csora kiosztásához. Azonban már ekkor meg-
 szédültem s a sz. vacsora osztás kedve időre
 félben szakadt. Ezt látva a templomban levő
 leányaim egyike, ijedelmek közt hozzám jött
 s hideg vízzel és ecettel locogtatván, eszmé-
 letemet csakhamar vissza nyertem, de mivel
 igen elvontam gyengülve, egyik tanítónk szék-
 kéből kielve, a már felszentelt és feldarabolt
 kenyeret apró adagokra törtelte, s a tányéron
 kezemből szolgáttatva, a nélkül, hogy ő csak
 egyetlen embernek is adott volna belőle. Az
 uracsoráját én osztottam ki a híveknek, el-
 sőtől kezdve az utolsóig.

Téves hát azon közlés, és merő kohol-
 mány, hogy a sz. vacsorát a tanító szolgál-
 tatta volna ki Canon ellenére, mint stinűen
 azon állítás is, hogy engem szélbűdés ért; —
 nem, hála Istennek! hanem csak megcsúdl-
 tem az elgyengülés miatt. — Az istentisztelet
 végződésével kijövetem a templomból, ágyba fe-
 küdtem, hol magamat kipihenve, már d. u. 3
 órakor felkelhettem, s kimerültségemről töké-
 lesen felülítve, Isten jóvoltából élek, hiva-
 talomat végzem, és jó egészséggel örömelek.

Ennek fényre derítésével tartoztam az
 igazságnak, tartoztam a közönségnek, tartoz-
 tam távol levő rokonimnak s számos jó bá-
 rtaimnak, kik az eseményt — ha közöl szerint
 történt volna — hiszem, hogy igen érzéke-
 nyen s fájdalmasan vették volna.

Sarkadi Nagy Zsigmond,
 ref. lelkipásztor.

VIDÉKI HIREK. Kecskeméten, a napokban nagy jégeső volt.

Rimaszombatban aug. 29-én állították fel a szerényül utca 349
 sz. ház falába azt a márványtáblát, mely a
 költő születése-helyét e felirattal jelzi: „Itt
 született Tompa Mihály, 1817. szept. 28-án.”
 Lazongás. Drag-Cséken a napokban lázongás
 történt a birtok-tagviselés miatt, melynek azonban
 komolyabb következménye nem lett. Szamos-
 falván a villám egy 18 éves leányt lesújtott.

Halottak és sebesültek.

Gradacsánál, aug. 13-án:
 A 39. sz. „Alexis orosz nagyherceg”
 gyalogezredtől: Szabó György, Pető Miklós,
 Kovács Mihály, Papp Vazul kövítették, eles-
 tek; Petruska László, Napkört Sándor, Erdős
 István kövítették megsebesültek; Farkas József
 őreztető elült, Kiss Demeter, Szilágy

Ne legyen neki oka soha e viszonyt

szégyelni. Légy férfi és jellem szed a becsü-
 let és igaz szerelm. S ő hű maradt elvéhez
 és önmagához.

A kis Lidike szép, piros arca, a szép
 Agnes szelíd ábrándosan szerető szíve, a boz-
 fali szerény papáság, vagy az egyházi és osko-
 lai élet szük egyszerű körében bármily meg-
 tiszteltetés már rég feledve van. Ezek előtte
 már mind értetlen csekélységek.

Agnes egy tanár neje volt. Bartha, hogy

